

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop een ambtenaar van het regionale politiekorps Flevoland in december 2006 telefonisch heeft gereageerd naar aanleiding van zijn verzoek om een aanvullende verklaring af te leggen ten aanzien van een inbraak op 9 oktober 2005. Volgens verzoeker heeft de betrokken ambtenaar laconiek en met sarcasme gereageerd. Verzoeker klaagt er met name over dat de betrokken ambtenaar: - partijdig heeft gehandeld door een klacht van de dochter van de buurman over hem

direct voor waar aan te nemen, zonder verzoeker daarover eerst te horen, en;

- zijn aanvullende verklaring niet serieus heeft genomen door hem slechts te verzoeken om zijn ervaringen over de afgelopen twee jaar maar op papier te zetten en naar hem op te sturen.

Verder klaagt verzoeker erover dat de beheerder van het regionale politiekorps Flevoland in zijn oordeel van 5 december 2007 over de klacht van verzoeker:

- geen concreet oordeel heeft gegeven over zijn klacht van 2 juni 2007 over bovengenoemd gedrag van de betrokken politieambtenaar:

- de melding van de dochter van de buurman dat verzoeker eigenrichting was gaan toepassen, als vaststaand heeft beschouwd;

- heeft vastgesteld dat de politie zijn klachtbrief van 2 juni 2007 heeft aangemerkt als het doen van aangifte van strafbare feiten terwijl hem in een e-mailbericht van 11 juni 2007 door de politie was meegedeeld dat dit niet mogelijk was;

- niet inhoudelijk heeft gereageerd op zijn klachtbrief van 19 maart 2007 over het niet-reageren op zijn verzoeken in het kader van de Wet openbaarheid van bestuur, maar slechts heeft geoordeeld dat zijn verzoek niet was behandeld binnen de in de wet genoemde termijn.

Beoordeling

Algemeen

1 In december 2006 begaf verzoeker, die was verwickeld in een burenruzie, zich naar een politiebureau van het regionale politiekorps Flevoland met het voornemen om een aanvullende verklaring af te leggen over de inbraak in zijn woning op 9 oktober 2005.

Politieambtenaar E., die verzoeker te woord stond, deelde mee dat zij een e-mailbericht aan politieambtenaar X zou sturen met het verzoek om telefonisch contact hierover met verzoeker op te nemen.

2. Enkele dagen later nam politieambtenaar X telefonisch contact op met verzoeker. Dit was voor beide partijen een onprettig gesprek.

3. Bij brief van 7 februari 2007 diende verzoeker bij de korpsleiding van het regionale politiekorps Flevoland een verzoek in op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (WOB) om hem een afschrift van het e-mailbericht te doen toekomen van politieambtenaar E. aan politieambtenaar X. Bij brief van 12 februari 2007 bevestigde het regionale politiekorps Flevoland de ontvangst van dit verzoek.

Bij brief van 4 maart 2007 rappelleerde verzoeker de korpsleiding ten aanzien van zijn WOB-verzoek. Bij brief van 6 maart 2007 werd door de politie ook dit rappel bevestigd.

4. Bij brief van 19 maart 2007 diende verzoeker een klachtbrief in bij de klachtencommissie van het regionale politiekorps Flevoland wegens het niet-inhoudelijk reageren op zijn WOB-verzoek. Het regionale politiekorps bevestigde deze brief bij brieven van 20 maart 2007 en merkte deze aan als een klacht over het niet-reageren op een verzoek ex WOB en als een bezwaarschrift tegen een fictieve weigering tot inzage op grond van de WOB.

5. Op 2 juni 2007 diende verzoeker een klacht in bij het regionale politiekorps Flevoland over de wijze waarop politieambtenaar X hem in het telefoongesprek in december 2006 had te woord gestaan. Naast een aanvullende verklaring over de inbraak, hield de klachtbrief van verzoeker onder meer het volgende in:

“Hierbij dien ik een klacht in tegen wijkagent X ter zake van zijn optreden (...). De klacht betreft zijn reactie op mijn verzoek (...) om een aanvullende verklaring af te leggen betreffende de inbraak bij mij op 9 oktober 2005.

(...)

Van deze feiten had ik bij mijn eerste bezoek aan het politiebureau een aanvullende verklaring willen afleggen. Mij werd meegedeeld dat niemand mij te woord kon staan en dat ik telefonisch contact moest opnemen met de recherche (mw. E) op de eerst volgende werkdag. Het resultaat van dit contact was slechts dat zij, mw. E. de wijkagent X een e-mail zou sturen (waarvan ik ondanks mijn verzoek ex WOB geen afschrift mocht ontvangen) met het verzoek contact met mij op te nemen. Eerst op de donderdagmiddag daaropvolgend werd ik door hem gebeld, waarbij hij meteen meedeelde dat over mij een klacht op zijn bureau lag, dat ik goed moest weten dat het een nette buurt was, dat ik het onderzoek aan de politie moest overlaten en dat iemand niet schuldig was voor de rechter hem veroordeeld heeft. Na in twee zinnen aangeduid te hebben dat ik het slachtoffer was van terreur (o.a. - niet gemeld - het grondig beschadigen van de benzineleidingen, aan te merken als een poging tot doodslag, idem van de uitlaat, het deponeren van vloeistof, vermoedelijk urine, en plastic in de benzinetank) voegde hij mij toe dat ik mijn ervaringen van de afgelopen jaren maar op papier moest zetten en aan hem moest toesturen. De

klaagster is vermoedelijk de vriendin (voorheen buurvrouw V., later vrijwel inwonend) van de dader. X heeft met zijn houding en reactie de buurtterreur doen escaleren (o.a. beschadigen van mijn autokoplampen met een vuurwapen).

(...)

Door het verhaal van een willekeurig, hem onbekende vrouw direct voor waar aan te nemen, geen nader onderzoek te doen, geen wederhoor te geven en tegen mij, zonder enige kennis over mij en de feiten, meteen hoog van de toren te blazen en klaagster en de extreem rechtse groep (...) daardoor in hun houding en gedrag te bevestigen, acht ik mij ernstig in mijn belang geschaad door een zeer onzorgvuldig en laakbaar optreden van wijkagent X. Ik verzoek u hem daarvoor tenminste formeel te berispen.

Aangezien het mij naar mijn mening, na mijn pogingen daartoe, niet mogelijk is op een andere wijze aangifte te doen, dient u deze brief tevens als een officiële verklaring met betrekking tot het proces-verbaal van 9-10-2005 aan te merken en daaraan toe te voegen en de bovenstaande feiten tevens aan te merken als een officiële aangifte met betrekking tot de overige strafbare feiten, waarvan ik melding heb gemaakt."

6. Bij e-mailbericht van 11 juni 2007 liet de regionaal klachtencoördinator van het regionale politiekorps Flevoland onder meer aan verzoeker weten dat het niet mogelijk was om zijn klachtbrief van 2 juni 2007 als aangifte te beschouwen. Om aangifte te doen, zou verzoeker naar het politiebureau moeten komen of gebruik moeten maken van de mogelijkheid om via internet aangifte te doen.

7. Bij brief van 5 december 2007 oordeelde de beheerder van het regionale politiekorps Flevoland over de klacht van verzoeker van 2 juni 2007 en over de klacht van verzoeker van 19 maart 2007 over het niet-reageren op zijn WOB-verzoek. De korpsbeheerder verwees voor de motivering van zijn oordeel naar het advies van de Klachtencommissie optreden ambtenaren van politie Flevoland van 27 november 2007, waarin onder meer het volgende is opgenomen:

"Na ordentelijk te zijn opgeroepen voor de hoorzitting heeft de klager bericht niet in persoon te kunnen worden gehoord vanwege een langdurig verblijf in XX.

(...)

De beoordeling

1. Onzorgvuldig en laakbaar optreden in verband met een inbraak op 9 oktober 2005.

De klager is in oktober 2005 in de gelegenheid gesteld aangifte te doen van strafbare feiten. Hij heeft vanaf het begin niet alle vermoedens, die hij had aan de politie gemeld.

Het heeft vanaf de zomer 2006 tot 15 december 2006 geduurd voordat contact is opgenomen met de klager, nadat hij een nadere mededeling over de inbraak wilde doen. Waarom dat zo lang heeft geduurd is de Klachtencommissie niet duidelijk geworden. Toen de klager in de gelegenheid werd gesteld zijn melding te doen dan wel een aanvulling op zijn aangifte te doen, heeft de klager daarvan afgezien. Dat betekende dat de politie niet verder kon met de zaak. Twee maanden later bleek uit de melding van de dochter van de buurman, dat de klager eigenrichting is gaan toepassen.

Dat leidde weer tot een reactie van de schoonzoon van de buurman. De brief van de klager van 2 juni 2007, ontvangen op 5 juni 2007, is aangemerkt als het doen van een aangifte van strafbare feiten. De Klachtencommissie is van mening, dat de relatie tussen de klager en de politie niet soepel verloopt, wat blijkt uit de contactmomenten tussen oktober 2005 en het voorjaar 2007. De Klachtencommissie is van oordeel, dat enerzijds de klager te weinig meegewerkt heeft aan het onderzoek en het doen van aangifte, daar waar het gaat om het produceren van juridisch houdbare elementen, waardoor de politie te weinig handvatten had om de zaak voor te bereiden voor een justitiële behandeling, maar de politie heeft anderzijds te weinig de vinger aan de pols gehouden, traag gereageerd op signalen van de klager en de omgeving van de buurman, niet voldoende teruggekoppeld naar de klager, te weinig van zich laten horen over de voortgang van het onderzoek. Kortom de politie heeft er onvoldoende bovenop gezeten om alle zin en onzin, die mede de trage behandeling met zich meebracht, af te hechten. Vanaf 15 juni 2007 is de recherche op de hoogte van de verdere ontwikkelingen. Naar het oordeel van de Klachtencommissie kan de politie wel traagheid en gebrek aan terugkoppeling worden verweten, maar de politie heeft hierbij niet onzorgvuldig en laakbaar gehandeld. De Klachtencommissie acht dit klachtonderdeel ongegrond.

2. Niet reageren op zijn WOBverzoek

De behandeling van een verzoek in het kader van de Wet op de Openbaarheid van Bestuur heeft een in de wet geregelde procedure. Hierin is ook een procedure opgenomen voor het geval van overschrijding van de termijnen van afhandeling van het verzoek. De klager zal een beroep op deze artikelen moeten doen voor een verdere behandeling van zijn verzoek. De klachtenregeling is hiervoor niet het aangewezen middel. De Klachtencommissie is het met de klager eens dat zijn verzoek niet behandeld is binnen de in de wet genoemde termijn. Dat is op zich een laakbare gedraging van ambtenaren van de politie, zoals bedoeld in de klachtenregeling. De Klachtencommissie acht dit klachtonderdeel gegrond.”

I. Ten aanzien van het telefoongesprek met politieambtenaar X

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt over de wijze waarop politieambtenaar X in december 2006 telefonisch heeft gereageerd naar aanleiding van zijn verzoek om een aanvullende verklaring af te leggen ten aanzien van een inbraak op 9 oktober 2005. Volgens hem was deze reactie laconiek en sarcastisch. Verzoeker klaagt er met name over dat politieambtenaar X partijdig heeft gehandeld door een klacht van de dochter van de buurman over hem direct voor waar aan te nemen, zonder verzoeker daarover eerst te horen. Ook klaagt verzoeker erover dat politieambtenaar X zijn aanvullende verklaring niet serieus heeft genomen door hem slechts te verzoeken om zijn ervaringen over de afgelopen twee jaar maar op papier te zetten en naar hem op te sturen.

2. De korpsbeheerder achtte deze klacht niet gegrond. Volgens hem was dit klachtonderdeel uitputtend behandeld in het dossier en het advies van de klachtencommissie van 27 november 2007. Voor zijn motivering verwees hij dan ook naar dit advies. Verder voegde hij bij zijn reactie een door politieambtenaar X opgemaakt rapport van 19 juli 2007. In dit rapport staat onder meer het volgende vermeld:

“Op donderdag 21 december 2006 werd ik rapporteur X, gebeld door mevrouw B., zijnde de dochter van de (...) (buurtbewoner van verzoeker; N.o.). Deze bewoner betrof dhr. S. Haar vader B. zou door klager K. (verzoeker; N.o.) zijn aangesproken over het feit dat haar vader de insluiper zou zijn van de inbraak, en dat deze verantwoordelijk zou zijn voor het schieten op de woning van K. B zou hier behoorlijk van zijn geschrokken en was hiervan zeer onder de indruk, sliep slecht en zou zeer boos zijn op

dhr. K.

Naar aanleiding van een door collega E. opgesteld terugbelbericht naar mij, rapporteur X, werd mij verzocht om telefonisch contact op te nemen met klager, dhr, K. aangaande (...) (de inbraak in oktober 2005; No.).

In verband hiermede werd door mij, X, op 21 december 2006 met klager, desgevraagd contact opgenomen, Ik rapporteur X, heb klager K. uitgelegd dat het vervelend voor hem was dat er diverse misdrijven tegen hem/bij hem waren gepleegd. Ik heb hem de mogelijkheden voorgehouden om ons als politie in actie te laten komen. Klager wilde echter geen aangifte doen, hij wilde niet een melding maken, hij wilde niet een brief naar mij schrijven, in ieder geval niet eerder dan een half jaar na 21 december 2006. Aangifte zou volgens klager geen zin hebben. Rapporteur heeft zelfs nog aangeboden om klager uit te nodigen op de wijkpost maar klager had hier geen oren naar. Op een gegeven ogenblik werd klager zo boos op mij, rapporteur X, dat hij de hoorn op de haak gooide, waarna het gesprek was beëindigd. Het is mij, rapporteur X, volkomen onduidelijk waarom klager opeens boos op mij werd.”

3. In reactie op het standpunt van de korpsbeheerder deelde verzoeker mee dat de korpsbeheerder helemaal geen verweer voert tegen zijn argumenten.

4. Betrokken ambtenaar X verklaarde tijdens het onderzoek nog dat het telefoongesprek ten hoogste tweeënhalve minuut had geduurd. X had verzoeker daarvoor nog nooit gezien of gesproken. Hij was ook niet direct betrokken geweest bij het onderzoek naar de inbraak in oktober 2005. Vervolgens verklaarde X dat hij helemaal niet direct was begonnen over een klacht van de dochter van de buurman. Er was immers helemaal geen klacht ingediend, maar slechts een melding gedaan. Wel had X verzoeker, nadat deze had verteld welke problemen hij met zijn burens ondervond, meegedeeld dat hij ook de burens had gesproken en dat zij ook helemaal niet blij waren met hem. Hij had dit dus pas gezegd in reactie op verzoekers verhaal over de burens, aldus X.

Voorts verklaarde X nogmaals dat verzoeker niet wilde ingaan op de mogelijkheden die hij hem bood om zijn verhaal kenbaar te maken aan de politie. X had verzoeker daarom verzocht om zijn ervaringen dan maar op papier te zetten en aan hem toe te sturen. Dit had X pas aan het einde van het gesprek gezegd, net voordat verzoeker het gesprek beëindigde door de hoorn op de haak te gooien, aldus X.

5. In reactie op de verklaring van X liet verzoeker nog onder meer het volgende weten. Het antwoord van X op zijn verhaal over terreur van buurtgenoten was dat verzoeker het maar op papier moest zetten en aan hem moest toesturen, waarop verzoeker hem had toegevoegd dat het gezien zijn houding en zijn reactie in het telefoongesprek geen zin had om hem iets toe te sturen, maar dat verzoeker het misschien aan anderen zou toesturen. X stelde dat verzoeker dat dan maar moest doen. Op de aanwijzing van verzoeker dat X hem op zijn bureau zou kunnen uitnodigen of de situatie bij hem thuis zou kunnen bekijken, reageerde X dat dat ook een mogelijkheid was, maar nodigde verzoeker niet uit, noch gaf hij aan verzoeker te willen bezoeken. Voorts sprak verzoeker tegen dat hij de hoorn op de haak had gegooid. Hij had genoegzaam goedendag gezegd wat op hem de indruk had gemaakt dat het gesprek op normale wijze was beëindigd. Verder was de weergave van de klacht van de dochter van de buurvrouw, die geen klacht zou zijn volstrekt onwaar. X deed hem juist op hoge toon mee dat er inmiddels een klacht over verzoeker bij hem op het bureau lag, aldus verzoeker.

Beoordeling

6. Tijdens het onderzoek is komen vast te staan dat politieambtenaar X in een telefoongesprek op 21 december 2006 tegen verzoeker iets heeft gezegd over het ongenoegen van zijn burens over hem. Ook is komen vast te staan dat X verzoeker heeft verzocht om zijn ervaringen op papier te zetten en aan hem toe te sturen. Nu verzoeker niet heeft ontkend dat zijn burens de politie hebben gebeld, getuigen deze opmerkingen op zichzelf niet van onwaarheid, partijdigheid of desinteresse, waardoor zij in zoverre niet als onbehoorlijk kunnen worden aangemerkt.

Wat betreft de wijze en het tijdstip waarop politieambtenaar X dit in het telefoongesprek heeft gezegd, staan de lezingen van verzoeker en X lijnrecht tegenover elkaar. Ook de

wijze waarop verzoeker zich tijdens dit telefoongesprek heeft opgesteld, is niet voldoende duidelijk geworden. Nu er verder geen getuigen zijn van dit gesprek, en er tijdens het onderzoek verder geen andere feiten of omstandigheden naar voren zijn gekomen, die de ene lezing meer aannemelijk maken dan de andere, dient de Nationale ombudsman zich op deze punten te onthouden van een oordeel.

II. Ten aanzien van het niet-geven van een concreet oordeel over het gedrag

van politieambtenaar X

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoeker over de wijze waarop de korpsbeheerder in zijn oordeel van 5 december 2007 zijn klachten heeft afgehandeld. Verzoeker klaagt er met name over dat de korpsbeheerder in zijn oordeel geen concreet oordeel heeft gegeven over zijn klacht van 2 juni 2007 over bovengenoemd gedrag van de betrokken politieambtenaar.
2. De korpsbeheerder achtte deze klacht niet gegrond. Volgens hem had de klachtencommissie in haar advies van 27 november 2007 uitvoerig onderbouwd hoe zij tot het oordeel 'niet gegrond' was gekomen, waarbij de nadere kritische kanttekening over het feitelijk handelen van de politie nadrukkelijk aandacht had gekregen. Dit advies was door hem overgenomen.
3. Ook ten aanzien van dit standpunt van de korpsbeheerder liet verzoeker weten dat de korpsbeheerder geen verweer voerde tegen zijn argumenten.

Beoordeling

4. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit impliceert dat een bestuursorgaan in de klachtafhandelingsbrief op alle klachtonderdelen dient in te gaan, tenzij er bijzondere redenen zijn dit niet te doen.
5. De klachtencommissie is in haar advies van 27 november 2007 niet concreet ingegaan op het gedrag van politieambtenaar X tijdens het telefoongesprek op 21 december 2006, waarover verzoeker klaagde. Omdat de korpsbeheerder het advies van de klachtencommissie integraal heeft overgenomen, kan hieruit worden geconcludeerd dat de korpsbeheerder geen concreet oordeel over dit gedrag heeft gegeven. Dit is in strijd met het motiveringsvereiste.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van het als vaststaand beschouwen van een melding

Bevindingen

1. Ook klaagt verzoeker erover dat de korpsbeheerder in zijn oordeel de melding van de dochter van de buurman dat verzoeker eigenrichting was gaan toepassen, als vaststaand heeft beschouwd.
2. De korpsbeheerder achtte ook deze klacht niet gegrond. Ter motivering verwees hij naar het advies van de klachtencommissie van 27 november 2007, waarin dit klachtonderdeel volgens hem aan de orde was geweest.
- 3 Ten aanzien van dit standpunt van de korpsbeheerder reageerde verzoeker als volgt.

Hij wees er nogmaals op dat hem op geen enkele wijze gelegenheid was gegeven om in te gaan op eventuele klachten van derden over hem. Er was dus geen wederhoor gegeven over een verklaring die pertinent onwaar was en door hem werd bestreden. Er werd zonder een rechterlijke uitspraak en zonder zijn verklaring als vaststaand aangenomen dat er sprake was van eigenrichting zijnerzijds, wat hij als pertinent onwaar aanmerkt. Wat door politieambtenaar X aan hem, als partij met eigen waarneming, was voorgehouden, namelijk geen schuld zonder rechterlijke uitspraak, is door de korpsleiding scrupuleus beweerd en volgehouden, aldus verzoeker.

Beoordeling

4. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Dit verbod geldt ook bij het oordelen over klachten van burgers.
5. Vast staat dat de dochter van de buurman op 15 februari 2007 bij de politie een melding heeft gedaan van bedreiging van haar vader door verzoeker. De klachtencommissie heeft in haar advies vervolgens als vaststaand beschouwd dat uit deze melding was gebleken dat verzoeker eigenrichting was gaan toepassen. De korpsbeheerder heeft dit advies in zijn beoordeling overgenomen. Nu uit het onderzoek niet is gebleken dat de politie naar de melding van de dochter nader onderzoek heeft gedaan, wordt de vaststelling van de korpsbeheerder als vooropgezet beschouwd. Hiermee is gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

IV. Ten aanzien van het aanmerken van de klachtbrief als aangifte

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoeker erover dat de korpsbeheerder in zijn oordeel heeft vastgesteld dat de politie zijn klachtbrief van 2 juni 2007 heeft aangemerkt als het doen van aangifte van strafbare feiten, terwijl hem in een mailbericht van 11 juni 2007 door de politie is meegedeeld dat dit niet mogelijk was.

2. De korpsbeheerder achtte ook deze klacht niet gegrond. Volgens hem is de mededeling in het e-mailbericht inhoudelijk correct. Maar gelet op de voorgeschiedenis en de wijze waarop verzoeker had meegewerkt aan het onderzoek, was deze methode nog de enige mogelijkheid om het onderzoek verder tot een conclusie te brengen. Het aanmerken van de brief van 2 juni 2007 als het doen van aangifte was overigens niet in strijd met het belang van verzoeker. Hierbij merkte de korpsbeheerder op dat verzoeker nog steeds een nadere verklaring kan afleggen op het politiebureau.

3. In reactie op het standpunt van de korpsbeheerder liet verzoeker weten dat hij deze overweging niet valide achtte. Indertijd was hij niet meer in het land en kon hij niet op het bureau verschijnen, waardoor een schriftelijke aangifte het enige middel was om de zaak verder te brengen.

Beoordeling

4. Ook hier is het motiveringsvereiste van belang. Dit vereiste houdt in dit geval in dat de motivering van een beslissing op een klacht niet strijdig mag zijn met de feiten.

5. Vaststaat dat de regionale klachtencoördinator van het regionale politiekorps Flevoland verzoeker bij e-mailbericht van 11 juni 2007 heeft laten weten dat het niet mogelijk was om zijn klachtbrief van 2 juni 2007 als aangifte te beschouwen. Om aangifte te doen, zou verzoeker naar het politiebureau moeten komen of gebruik moeten maken van de mogelijkheid om via internet aangifte te doen. Voorts staat vast dat de korpsbeheerder in zijn beslissing heeft vastgesteld dat de politie zijn klachtbrief van 2 juni 2007 wel heeft aangemerkt als het doen van aangifte van strafbare feiten. Deze motivering van de korpsbeheerder komt niet overeen met de eerder verstrekte informatie op 11 juni 2007. Er is dan ook gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

V. Ten aanzien van het niet-inhoudelijk reageren op de klachtbrief betreffende het WOB-verzoek

Bevindingen

1. Ten slotte klaagt verzoeker erover dat de korpsbeheerder in zijn oordeel niet inhoudelijk heeft gereageerd op zijn klachtbrief van 19 maart 2007 over het niet-reageren op zijn verzoeken in het kader van de WOB, maar slechts heeft geoordeeld dat zijn verzoek niet

was behandeld binnen de in de wet genoemde termijn.

2. De korpsbeheerder achtte de klacht niet gegrond. Hij merkte hierbij op dat de klacht over het WOB-verzoek in het kader van de klachtenregeling aan hem was voorgelegd.

Hierdoor kon hij geen ander oordeel geven dan dat hij had gegeven, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Ook hier is het motiveringsvereiste van belang. De korpsbeheerder heeft in zijn oordeel correct aangegeven dat een verzoek in het kader van de WOB een in de wet geregelde procedure heeft. Hij heeft verzoeker daarbij verwezen naar deze procedure. De Nationale ombudsman is dan ook met de korpsbeheerder van oordeel dat hij zich in het kader van de klachtbehandeling slechts heeft kunnen uitspreken over de overschrijding van de behandelingstermijn. Het motiveringsvereiste is niet geschonden.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Hierbij wordt wel het volgende overwogen.

Verzoeker heeft al op 7 februari 2007 gebruik gemaakt van deze procedure door bij de korpsbeheerder een verzoek te doen om inzage in het kader van de WOB. De politie heeft dit verzoek bij brief van 12 februari 2007 bevestigd. Bij brief van 19 maart 2007 diende verzoeker vervolgens een klacht in bij de politie wegens het niet-inhoudelijk reageren op dit WOB-verzoek. De politie merkte deze klacht bij brieven van 20 maart 2007 aan als klachtbrief en als bezwaarschrift fictieve weigering van een verzoek tot inzage op grond van de WOB. Dit bezwaarschrift zou in behandeling worden gegeven aan de afdeling Klachtenafhandeling, die verzoeker te zijner tijd zou informeren. Op het moment dat de korpsbeheerder een oordeel gaf over de klacht van verzoeker, was dit bezwaarschrift nog niet behandeld. Het is daarom onbegrijpelijk dat de korpsbeheerder in zijn oordeel van 5 december 2007 verzoeker niet nader heeft geïnformeerd over de behandeling van dit bezwaarschrift. Vervolgens heeft de korpsbeheerder bij brief van 14 mei 2008 niet het bezwaarschrift van verzoeker, maar zijn originele verzoek om inzage behandeld. Verzoeker is daarbij te kennen gegeven dat indien hij het niet eens was met de beslissing, hij een bezwaarschrift hiertegen kon indienen bij de korpsbeheerder.

Verzoeker heeft dit bij brief van 8 juni 2008 gedaan, maar heeft nog steeds geen antwoord hierop van de korpsbeheerder ontvangen. Deze gang van zaken is zeer onzorgvuldig en bovendien onjuist.

Conclusie

Ten aanzien van de klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Flevoland onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

De klacht over de onderzochte gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Flevoland (de burgemeester van Lelystad). is gegrond

- ten aanzien van het niet-geven van een concreet oordeel over het gedrag van politieambtenaar X, wegens schending van het motiveringsvereiste;
- ten aanzien van het als vaststaand beschouwen van een melding, wegens schending van het verbod van vooringenomenheid, en;
- ten aanzien van het aanmerken van de klachtbrief als aangifte, eveneens wegens schending van het motiveringsvereiste.

De klacht over de onderzochte gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Flevoland is ten aanzien van het niet-inhoudelijk reageren op de klachtbrief betreffende het WOB-verzoek niet gegrond.

Onderzoek

Op 4 maart 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer K. te XX, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Flevoland en een klacht over een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Flevoland.

Naar deze gedragingen, die beide worden aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Flevoland (de burgemeester van Lelystad), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd een betrokken ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Deze ambtenaar is tijdens het onderzoek telefonisch gehoord.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

1. Het verzoekschrift van verzoeker van 26 februari 2008, met bijlagen.
2. Het standpunt van de korpsbeheerder van 16 mei 2008, met bijlagen.
3. De reactie van verzoeker van 15 juni 2008.
4. De telefonische verklaring van politieambtenaar X van 10 september 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond